

CONCERTOS DE OUTONO 2023

XUNTA
DE GALICIA

MUSEO
DE BELAS ARTES
DA CORUÑA

XXV CICLO CONCERTOS DE OUTONO 2023

Organiza: Museo de Belas Artes da Coruña **Sede:** Salón de actos **Horario:** 12.30 h **Entrada libre**

Todos os concertos celebraranse os domingos. Ciclo de música dedicado a intérpretes e profesionais galegos

Domingo, 1 de outubro
12.30 h

Concerto:

VÉRTIXE SONORA

Yuko Kakuta, voz
Thomas Piel, violonchelo
David Durán, piano

Domingo, 29 de outubro
12.30 h

Carolina Landriscini Marín,
violonchelo

Domingo, 12 de novembro
12.30 h

Rosalía Gómez Lasheras,
piano

Domingo, 26 de novembro
12.30 h

EN CLAVE DE TRIO

Mateo Arnáiz, guitarra española
J. Miguel Castro, vibráfono
Joaquín Pallás, contraabaixo

PROGRAMA

VANITAS. Natureza morta
Salvatore Sciarrino
(1947)

Introduzione

1. Rosa
2. Marea di rose
3. L'eco
4. Lo specchio infranto
(pulvis stellaris)
5. Ultime rose

«Vanitas. Natura morta in un atto» para voz, violonchelo e piano (1981) é unha das máis fascinantes obras do compositor italiano Salvatore Sciarrino e é unha composición de difícil clasificación, podendo situarse entre o teatro musical contemporáneo, a ópera íntima ou o gran lied. A primeira vista, pouco dos seus cincuenta minutos de música parece destinala á escena: concibida como unha vasta anamorfose dun estándar de jazz dos anos 20, Stardust, que queda velado xa case indistinguible, Vanitas constrúese sobre textos de orixes e linguas diversos, de gran forza evocadora e intelixencia escénica pero sen chegar a ceder a unha construción dramática obvia. O título da obra exprésao claramente: a fragilidade da vida humana é o seu tema central, e a soprano Yuko Kakuta preséntase na escena lembrando as maneiras do teatro Noh xaponés, cuxas tensións entre o humano e o inanimado casan á perfección con esta música onde palpitan presenzas e ausencias; vida e morte.

SALVATORE SCIARRINO (Palermo,1947) Comezou a compoñer música aos doce anos e a súa formación musical desenvolveuse principalmente de forma autodidacta | Sciarrino considera que as súas obras anteriores a 1966 forman parte da súa aprendizaxe, porque non foi senón ata ese momento que o seu estilo persoal comezou a revelarse | Hai algo verdadeiramente particular que caracteriza a súa música: conduce a unha forma distinta de escoitar, a unha comprensión emocional global da realidade sonora e, segundo as súas intencións, dun mesmo como oínte | A máis de cincuenta anos desde aquel punto de pivote na súa carreira, o extenso catálogo de composicións de Sciarrino, que inclúe pezas para solistas e para ensambles de cámara, e tamén varias óperas e obras de teatro musical, continúa nunha constante fase de desenvolvemento creativo e converteuno en verdadeiro referente da creación musical actual | Compuxo por encargo do Teatro Scala de Milán, a RAI, o Teatro do Maggio Musicale Fiorentino, a Biennale dei Venezia, o Teatro La Fenice dei Venezia, o Teatro Carlo Felice dei Genova, a Fondazione Area dei Verona, a Ópera de Stuttgart, La Monnaie de Bruxelas, a Ópera de Frankfurt, o Concertgebouw de Ámsterdam, a London Symphony Orchestra e o Tokyo Suntory Hall, así como para os principais festivais de música académica e contemporánea do mundo | O seu repertorio conta con máis de cen gravacións de estudo |

VÉRTIXE SONORA www.vertixesonora.gal Desde a súa presentación en 2011 en Santiago de Compostela, Vértixe Sonora realizou 244 concertos e 290 estreas absolutas de 220 compositores de 46 países | Unha década de producións propias e concertos en diferentes festivais e ciclos de España | O seu recoñecemento internacional permitiulle presentarse en escenarios de Alemaña, Estados Unidos, Francia, Hong Kong, Italia, México, Portugal, Suecia e Suíza | Premio Martín Codax 2016 de Música clásica contemporánea, o seu labor foi recollida nos documentais Sonotopias (campUSCulturae da Universidade de Santiago de Compostela, 2014), Correspondencias Sonoras (Manuel del Río, 2013) e A lira do deserto (Manuel del Río 2020) este último en conmemoración do 60 aniversario do nacemento do compositor Enrique X. Macías. Ademais do CD coas obras finalistas do XXVI premio Novos Compositores Fundación SGAE-CNDM, rexistrou para WERGO o ciclo Die Wanderung da compositora Lula Romero, e para o selo NEOS The Dimension of the Fragile, monográfico sobre o compositor Víctor Ibarra e Peripheral Spaces, monográfico do compositor Camilo Méndez. Desde 2021 é membro, sección española, da Sociedade Internacional de Música Contemporánea (ISCM) |

YUKO KAKUTA Himeji, Xapón | Estudou canto en Osaka e Kioto, así como na Universidade das Artes de Berlín, debutando como Hermia (Soño dunha noite de verán) no festival de Aix-en-Provence | En 2002/03 recibiu un compromiso permanente coa Staatsoper Hannover, e desde 2006/07 foi membro da Oper Stuttgart | En 2016 foi nomeada Kammersängerin | Entre moitos outros, cantou os roles de Adele (Die Fledermaus), Rosina (O Barbeiro de Sevilla), Ilia (Idomeneo), Celia (Lucio Cadeira), Despina (Così fan tutte), Amor (Orphée et Euridice), Frasquita (Carmen), Clarine (Platée), o primeiro Escudeiro (Parsifal), etc. | Foi solista na produción de Zeitoper Got Lost coa música de Helmut Lachenmann e na ópera Dás Mädchen mit dean Schwefelhölzern do mesmo autor | En 2014/15 protagonizou a estrea de "Drei Engel-Lieder" de Toshio Hosokawa en Santiago de Compostela e o Concertgebouw Brugge | Na Ópera de Stuttgart mantivo unha constante actividade durante vinte anos | Yuko Kakuta prodígase tamén en recitais de cámara e de Lied, percorrendo algúns dos festivais e salas máis importantes, como SWR Freiburg, o NDR Hamburg, o Centro Arnold Schönberg de Viena, o Mito Festival de Xapón, Kyoto Biwako Hall, o Tokyo Nissay Theatre, ou o Tokyo Suntory hall. Coa peza de Helmut Lachenmann "Got Lost - Musik für hohen Sopran und Klavier" é convidada habitualmente a diferentes festivais e realizou a primeira gravación desta obra xunto coa pianista Yukiko Sugawara para o selo WERGO |